

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 100: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Nedsættelse af skattesatsen for selskaber og fonde samt virksomhedsskatteprocenten m.m.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, selskabsskatteoven og skattekontrolloven. (Lovfæstelse af armslængdeprincippet og værn mod tynd kapitalisering).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Konsekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove. (Ændring af kredittider m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Ja, der er nogen tid til fodboldkampen endnu, så I må lytte til mig.

Når et truende underskud på betalingsbalancen skal rettes op, er der tre muligheder. Det ene er at føre en erhvervs politik, så vi kan konkurrere og eksportere noget mere, den anden er at holde igen på det offentlige forbrug, og den tredje er at pålægge befolkningen flere skatter og afgifter, så de ikke har så mange penge at bruge, så de ikke kan købe så meget. Regeringen har valgt kun at bruge den ene mulighed, nemlig igen at pålægge borgerne nogle nye byrder, nogle byrder, der mest ligner et ideologisk felttog mod husejerne og mellemindkomsterne.

Den anden mulighed med eventuelt at kunne holde noget tilbage i det offentlige overforbrug har der overhovedet ikke været tale om, for det er noget, der skurrer godt i en socialists øre, selv om det ville være ganske rimeligt, at man også kunne tage det op, når den almindelige befolkning skal holde igen.

Den tredje mulighed, som jeg vil tale om, er, at man førte en erhvervs politik, således at erhvervs livet igen kunne konkurrere og eksportere noget mere og dermed være med til at bage en større kage end den, vi bager i dag. Så havde vi noget mere at dele ud af. Men den mulighed ville regeringen overhovedet heller ikke høre tale om. Man holder sig til den første,

nemlig at borgerne bare skal betale noget mere i skatter og afgifter.

Den anden mulighed, at vi alle sammen fik lyst til at producere noget mere og have noget mere at fordele, ville man ikke tale om. Tværtimod så strammer man afskrivningsreglerne, man pålægger erhvervslivet nogle flere afgifter, og man korter kredittiderne med hensyn til tilbagebetaling af moms og afgifter. Og sidst, men ikke mindst: Nu kommer der en ny aktieafgift, som gør det uinteressant at investere i aktier, og dermed vil aktiekurserne selvfølgelig rasle ned. Det er den forkerte vej.

Vi så hellere, at regeringen tog fat i en rigtig erhvervs politik og gjorde det på en måde, så erhvervslivet fik lyst til virkelig at stramme sig an og komme ud og få solgt noget mere på eksportmarkederne, så vi havde noget mere at bruge af. Men det ville regeringen ikke. Fremskridtspartiet ser meget hellere, at vi lemper de byrder, der allerede er lagt på erhvervslivets skuldre, og i forbindelse med det, vi diskuterer her, kunne vi selvfølgelig tage op, om man kunne sænke erhvervsskatten lidt. Det blev der jo også talt om, men det er taget af bordet igen.

Hvis vi førte noget af den slags politik, jeg har nævnt, over for erhvervslivet, ville det ikke alene jo være til glæde for iværksættere, men også det igangværende erhvervsliv. På den måde kunne de få lysten til igen at gøre en ekstra indsats, som det danske erhvervsliv har gjort gennem mange år.

Der er nok ingen andre steder i verden, hvor man med den iver kæmper for at få noget produceret og få noget solgt, men det ene indgreb efter det andet over for erhvervslivet får mange til at begynde at miste lysten lidt efter lidt. Det er forfærdeligt, hvis sådan noget begynder at brede sig som ringe i vandet. Vi ved desværre, at med det flertal, der er herinde nu, kan vi ikke gøre noget ved det, men vi håber, der kommer et andet flertal en dag.

Fremskridtspartiet vil selvfølgelig stemme imod de lovforslag, som er blevet behandlet her, men vi vil her ved andenbehandlingen stemme for alle de ændringsforslag, der rykker forslagene bare en lille smule i den rigtige retning. Men selve lovforslagene kan vi selvfølgelig ikke stemme for.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har tidligere redegjort for, hvordan erhvervsdelen samlet set er en forringelse for dansk erhvervsliv, og nu vil jeg tage et enkelt

punkt frem og spørge både skatteministeren og økonomiministeren, om det, der ligger i L 102, virkelig kan være rigtigt.

Det, jeg konkret tænker på, er halmfyringsanlæg. Der har jo i mange år været mulighed for at afskrive omkostninger til halmfyringsanlæg, også af den del, der gik til opvarmning af bolig. Man lavede i sin tid ordningen, fordi man miljø- og energipolitisk var interesseret i at fremme opvarmning med halm, som er CO₂-neutralt brændsel.

Hvis man ikke har den opfattelse længere – hvis det er regeringens politik, at den ikke ønsker at fremme de halmfyringsanlæg, der rent miljø- og energipolitisk efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er overordentlig rigtige – er det naturligvis i orden, at man vil ændre de hidtidige regler. Men hvis man stadig ønsker, at der skal fyres med halm, skal man ikke fjerne de hidtidige regler i skattelovgivningen.

Halmfyr er typisk egnede til både driftsmæssig benyttelse og boligopvarmning. Men det er helt sikkert, at gennemfører man det, der ligger i L 102, kan ingen få nogen økonomisk fordel af at installere halmfyr, og der vil heller ikke være nogen, der gider. Det er jo ganske arbejdskrævende og bøvlet, og olie til driftsmæssig opvarmning kan stadig trækkes fra, så hvis man ikke giver denne fordel til boligopvarmning – og der gives jo mange andre tilskud til miljø-mæssig rigtig opvarmning – mener vi, at det er en hidtil god mulighed, der forsvinder.

Derfor er mit spørgsmål: Er det sådan, at skatteministeren og miljø- og energiministeren ikke har talt sammen, inden dette lovforslag blev fremsat, eller hvad er baggrunden for denne forringelse, som vi mener er i strid med de miljø- og energipolitiske målsætninger? Jeg vil gerne høre skatteministerens forklaring på det.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jamen det vil jeg gerne svare på.

Det, vi gør her, er at indføre de regler, der findes i resten af vores afskrivningslovgivning. Det er normalt sådan, at hvis der er aktiver, der benyttes delvis privat og delvis erhvervsmæssigt, foretages der en opdeling, men lige nøjagtig på dette punkt har der ikke været nogen opdeling. Og lad mig føje til, at der stadig er ganske store subsidier til opvarmning med halm.

I modsætning til, hvad der er normalt vedrørende forbrug af egne varer i privaten for alle andre danskere, har man stadig fradrag for alt,

hvad man pådrager sig af omkostninger – alt det, der medfølger omkostningsmæssigt ved anskaffelse af halmbrændslet – i sin erhvervsindkomst. Så vidt jeg overhovedet kan se, så vidt jeg ved, er der ingen andre, der har direkte fradrag for private udgifter i deres erhvervsindkomst, men det har man fortsat for landbrugets vedkommende, for så vidt angår fyring med halm.

Det er altså stadig en ordning, der er særdeles begunstiget, og det er stadig en ordning, som får en bedre skattemæssig behandling end noget andet, jeg kan få øje på nogen steder i vores skattelovgivning, for så vidt angår rent private udgifter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte-love. (Nedsættelse af skattesatsen for selskaber og fonde samt virksomhedsskatteprocenten m.m.).

Ændringsforslag nr. 1-18 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, selskabsskatteloven og skattekontrolloven. (Lovfæstelse af armslængdeprincippet og værn mod tynd kapitalisering).

Lovforslaget overgik til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om skattemæssige afskrivninger (afskrivningsloven).

Ændringsforslag nr. 1-19 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte-love. (Konsekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.).

Ændringsforslag nr. 1-14 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges sluttelig afstemning vedrørende lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af forskellige afgifts-love. (Ændring af kredittider m.v.).

Ændringsforslag nr. 1-16 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Harmonisering af kredittid).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af forskellige energifgiftslove. (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Det er to vidt forskellige ting, så jeg skal tage dem i to omgange.

Først vedrørende L 106 om de forskellige kredittider: Selv om det er sådan, at debatten og forhandlingen i udvalget mest har drejet sig om bilkøb, er det jo sådan, at det drejer sig om ganske mange andre ting med hensyn til kredittider i virksomhederne.

Fremskridtspartiet har den opfattelse, at det faktisk er vigtigere, at virksomhederne har likviditet til at overleve, end at staten har likviditet. Vi skal huske, at for ganske mange virksomheder består den mangfoldighed, de lever i, altså også af situationer, hvor der er ordreduskydelser eller forsinkelser i leverancer, eller hvor virksomheden på grund af strejke eller naturkatastrofer kommer i den situation, at den ikke kan levere varerne til den aftalte tid og

mister betalinger på tidspunkter, hvor den i et likviditetsflow havde forventet dem.

Hvad er vigtigst? At den virksomhed får lov til at fortsætte, får lov til at have en fornuftig drift med en rigelig kredittid til det offentlige? Eller er det, regeringen nu lægger op til – at pengene til det offentlige skal falde prompte, uanset om virksomhedens likviditet rækker til det eller ej – vigtigere?

Vi har undervejs i udvalgsarbejdet fået anskueliggjort, at man fra regeringens side har den opfattelse, at virksomhederne bare kan gå ud og låne pengene i pengeinstitutterne eller andre steder og på den måde skaffe sig den fornødne likviditet, så pengene til det offentlige falder prompte. Det synes vi er en omvendt måde at indrette vort samfund på. I virkeligheden er statens, det offentliges, likviditetsflow langt nemmere at styre end en privat virksomheds, og derfor er det vores opfattelse, at man skal lade være med at vedtage L 106.

Så til det, der har givet anledning til den største del af debatten, nemlig spørgsmålet om bilkøb. Her har vi fået anskuelighedsundervisning i, at man i regeringen mere eller mindre har den opfattelse, at det at købe bil nærmest er noget, man gør sådan for sjov, men jeg kan berolige ministeren med, at de 125.000-130.000 bilkøb, der finder sted om året, ikke sker for sjov. Den håndfuld, der køber en Ferrari eller Rolls Royce, fordi de synes, det er sjovt, er virkelig kun en håndfuld, men langt hovedparten – over 90 pct. af de biler, der sælges i Danmark – sælges til folk, som skal bruge dem i arbejdsmæssigt øjemed, og til familier, som skal kunne aflevere børn i daginstitutioner osv. De mennesker har ikke nogen som helst mulighed for at lade være med at købe bil, og i øvrigt skal jeg hilse og sige, at hver gang der bliver købt en bil, går to tredjedele af pengene lige ned i skatteministerens lomme, så piberiet over bilkøb har altså to sider.

Når Opel, Forden, Folkevognen og Mazdaen og alle de andre biler ikke kan klare det længere, har de, der skal ud og købe bil, én eneste mulighed, og det er at gå ned til bilforhandleren og sige: Nu skal vi have en ny bil. Så vil bilhandleren fortælle dem, at på grund af denne lovgivning er bilen nu blevet dyrere, men familien skal alligevel bruge bilen.

Vi har under førstebehandlingen og under udvalgsarbejdet hørt fra Socialdemokratiet og fra ministeren, at så kan man bare købe en mindre bil. Det kan man også, hvis man er minister,